

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Historien indtil Syndfloden

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651423862928/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Hvoraf du slutte kan, hvor meget man har Grund,
Ijsleden for at bede mig at skrive,
Herefter mig det gode Raad at give:
„Jens Baggesen! hold, hvis du kan, din Mund!“

For henved ofte tusind Vintre siden
Vor Jord, som tys og taus i Nøret laae,
Stod op af Nattens Seng, og blev klædt paa,
Og snurrede sig rundt med Maanen i det Blaa.
Paa denne store Knøs ophopped nok en liden,
Der af sit eget Ribbeen fik en Div
Til Tidsfordriv,
Og leved god en stakket Tid med samme,
Til hun en smule feil paa Veien gif
(Som, af! blev alle hendes Døttres Skik),
Og han begif en lille Daarlighed
(Som siden alle Mænd beginge med),
Hvorved han Herre blev, og hun Madamme,
Og begge to kom til at leve flet;
Thi Syndefaldet, det indseer man let,
Og Ægtefaldet, var det samme.

De Sønnen fik, som gif ei heller ret;
Den eene tværtimod gif paa den anden:
Kort, skal man troe, hvad salig Moses skrev
(Og derpaa har vi Alle Kongebrev),
Tilfidsit gif hele Slægten fra forstanden.

Di kærsligen vil troe, det blot var Hiernens Sag,
At de blev stedse værre Dag fra Dag,
Og drev tilfidsit saa vidt det syndefulde Væsen,
At Jorden, som de hopped paa, blev læf,
Og sank med Top og Tavl dem lige ned for Næsen,
Hvorved, paa Otte nær, de alle styles væf.